

Hz. Muhammed tarafından tebliğ edilen İslâm Dini, Allah'ın bâuuml;tâuuml;n insanlık için seçtiği son ilâicirc;hâicirc; kanunlar dâuuml;zenidir. Bu din insanlık için konulmuştur. Muhatabı bâuuml;tâuuml;n insanlıktır. Bu sebepledir ki İslâm Dini ırk ayırımı yapmaksızın bâuuml;tâuuml;n insanlığı, sunduğu iman ve amel nizamına çağırmaktadır. Bu Hak Din'in iki ana kaynağı Kur'an ve Sâuuml;nnet'te çağrılar geneldir.

يَآاَيُّهَا
النَّاسُ
اعْبُدُوا
رَبَّكُمُ
الَّذِى
خَلَقَكُمْ
«Ey İnsanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize ibâicirc;det edin...» [\[1\]](#) şeklinde umumi vasıftaki hitaplar, «... Hepiniz Âdem'in çocuklarınızınız. Âdem ise topraktandır...» [\[2\]](#) şeklindeki genel bildiriler Kur'an ve Sâuuml;nnet'te insanlığın bir bâuuml;tâuuml;n olarak değerlendirildiği belgelemektedir. Muhterem Mâuuml;minler! insanlığı, İngiliz, Arab, Tâuuml;rk, Kâuuml;rt ve Japon gibi ırkı özelliklerine göre ayırmayan İslâm Dini, onları temsil ettiği ilâicirc;hâicirc; Dâuuml;zen'e iman eden ve etmeyenler olarak iki ana gruba ayırmıştır. Mâuuml;minler, kâicirc;firler ve mâuuml;nafıklar şeklinde de isimlendirmiştir. İslâm Dini soya - ırka göre değil de inanca göre ayırım yaptığı içindir ki O'nun nazarında asıl olan soy - ırk değil inançtır. Ancak İslâm, inancı ana ayırım ölçüsü olarak kullanırken ırkı da bir hayat gerçeği olarak kabul etmiştir. Pek tabii ki kabul edilen bu gerçek izafî bir gerçektir. Zira Allah insanları bir tek nefisten, Âdem'den üretmiştir. Soy - ırk dediğimiz realite bir renk ve dil farklılığıdır. Rabbimiz şöyle buyurur! يَآاَيُّهَا
النَّاسُ
اتَّقُوا
رَبَّكُمُ
الَّذِى
خَلَقَكُمْ
مِنْ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ
وَخَلَقَ
مِنْهَا
زَوْجَهَا
وَبَثَّ
مِنْهُمَا
رِجَالاً
كَثِيرًا
وَنِسَآءً
وَاتَّقُوا
«Ey İnsanlar! Sizi birtek kişiden yaratan ve ondan eşini yaratıp ikisinden pek çok erkekler ve kadınlar üreten Rabbiniz (Allah'ın azabına uğramak) tan korunun...» [\[3\]](#)
يَآاَيُّهَا

النَّاسُ
اِنَّا
خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ
وَاُنْثَى
وَجَعَلْنَاِ
كُمْ شُعُوبًا
وَقَبَآئِلَ
لِتَعاَرَفُوآ اِنَّ
اَكْرَمَكُمْ
عِنْدَ اللهِ
اَتْقَيكُمْ
اِنَّ اللهَ
عَلِيمٌ
خَبِيرٌ «Ey İnsanlar! Biz sizi bir erkek
ve bir dışiden yarattık. Birbirinizi tanımanız - kaynaşmanız için sizi milletlere ve kabilelere
ayırdık...»[4] Yüce Mevlâ’mız yarattığı bu soy-ırk gerçeğinin
varlığı ve yüceliğine delâlet eden bir belge olduğunu da şöylece
açıklamaktadır. وَمِنْ
اَيَاتِهِ
خَلْقُ
السَّمَوَاتِ
وَاَلْوَانِكُمْ
وَاِنَّ فِى
ذَلِكَ
لاَيَاتٍ
لِلْعَالِمِينَ «O'nun (varlığına rahmeti ve gücüne delalet eden
alâmetlerden biri de)göklerin ve yerin yaratılması, dillerinizin ve renklerinizin değişik
olmasıdır. Şüphesiz bunda bilenler için belgeler vardır.»[5] Okumaya
Çalıştığımız bu ayetler İslâm Dini'nin izafî de olsa soyu-ırkı bir
gerçek olarak kabul buyurduğunu açıklamaktadır. Ayrıca İslâm Dini'nin
yüklediği içtimaî görevlerde takip ettiği usul de soy-ırk
gerçeğini meşrulaştırmaktadır. Şöyle ki, Dinimiz, Peygamberimize ve O'nun şahsında
münlere yüklediği Hakk'a çağırma ve Batıl'dan sakındırma vazifesine
önce akrabadan başlanılmasını istemiştir. Daha sonra da içinde yaşanılan şehir halkı
ve çevresinin muhatap edinilmesini emretmiştir. Ayrıca tebliğ edilecek ilâhî
vahiy mesajlarının tebliğ yapılacak toplumun diliyle açıklärması da
öğütlenmiştir.[6] Akraba fertleri, şehir halkı ve çevresini oluşturan insanlar ve
aynı dili konuşan topluluklar çoğu kez aynı ırktan oldukları içindir ki İslâm'da
soy-ırk gerçeği meşru bir gerçektir. Aziz Münliler! Burada bilinmesi
zarurî en önemli husus soy-ırk gerçeğinin tanışılıp-kaynaşalarak hayatın

türüdür.» Peygamberimiz bir diğer hadislerinde de şöyle buyurmuştur: قَالَ
رَسُولُ
اللّهِ;
خَيْرُكُمُ
الْمُدَافِعُ عَنْ
عَشِيرَتِهِ
مَالَمْ
يَأثَمْ «Sizin en hayırınız, (ırkım zulmü üzerinde desteklemek gibi bir) günaha girmeksizin soyunu müdafaa eden kişidir.» [\[9\]](#) Aziz Müminler! Burada üzerinde önemle durmamız gereken husus İslâmî kuralları çiğnemeksizin, soyunu - ırkını sevmenin ve gereğinde savunmanın İslâmî bir ruhsat olduğunu bilmektir. Bu ruhsat pek tabii ki propagandaya cevaz vermez. Zira İslâmî prensipler çiğnenmeksizin bile olsa ırk propagandası, özellikle farklı ırkların yaşadığı bir İslâm ülkesinde ayrıılıklara, parçalanmalara sebep olur. Bu da onları maddî ve manevî bakımdan zaafa düşürür. İslâm Tarihi boyunca düşürmüştür. Devrimizde de düşürmektedir. Çok iyi bilmeliyiz ki; İslâm ülkelerinin İslâm çizgisinde birleşerek siyasî ve iktisadî bir blok oluşturamamaları için Amerika ve Avrupa emperyalizmi ile Rus emperyalizminin devrimizde yerli işbirlikçiliyle tahrik ettiği en büyük manevî unsur bu menfi ırkçilik -milliyetçilik davası olmuştur ve olmaktadır. Aziz Müminler Vaazımızı özetleyerek deriz ki soy-ırk gerçeği izafî bir gerçektir. Bütün soylar-ırklar Hz. Âdem'in çocuklarıdır. Mühim olan yaratanimızın koyduğu ölçülerdir. Bu ölçülerin egemenliği için mücadele vermektir. Peygamberimiz ne güzel buyurmuştur. «Rabbiniz bir Rabdır. Babanız Âdemde birdir. Dininiz de tekdir. (lyice biliniz ki;) arablık sizin ne ananız nede babanızdır. O, dilden ibarettir.» [\[10\]](#) Aziz Müminler Soyculuk-ırkçilik bölücülük de ancak mevcut olan batı ve doğu emperyalizmini yaygınlaştırır. İrk heyecanlarını İslâm potasında eritmeliyiz. Müşterek değerimiz İslâm’dır. Gücümüz O’na dönüştür. Sohbetimizi mevzumuzla alaklı ayetlerle bitiriyorum. Rabbimiz şöyle buyurur: فَاِذَا
نُفِخَ فِى
الصُّورِ
فَلاَ
اَنْسَابَ
بَيْنَهُمْ
يَوْمَئِذٍ
وَلاَ
يَتَسَاءَ
لُونَ “Sûr’a
üfürüldüğü zaman, (iste) o gün ne aralarında soy-sop yakınlığı kalacak, ne de birbirlerini arayıp soracaklardır.”
فَمَنْ
ثَقُلَتْ

مَوَازِينُهُ فَاُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُوَ &lquo; Artık kimin tartışları ağır gelirse, işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.” وَمَنْخَفَّتْ
مَوَازِينُهُ فَاُولَئِكَ الَّذِينَ
خَسِرُوااَنْفِى
جَهَنَّمَ
خَالِدُونَ
&lquo;Kimlerin de tartışları hafif gelirse, işte onlar da kendilerini ziyana uğratılanların ta kendileridir. Onlar cehennemde ebedî kalacaklardır.” [11] O gün aralarında(savunacakları ya da yardımını görecekleri) soylar-ırklar yoktur. (Hiç bir yararı olmayacağı için) birbirlerine soylarını-ırklarını da sormazlar. (O Yüce Gün'de) kimlerin(amellerinin) tartışan ağır gelirse onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.Kimlerin tartışları da hafif gelirse onlar nefislerini zarara uğratmışlardan ve Cehennem'de temelli kalacak kişilerden (olacaklar) dır.» &nbs; (10)

[1] Bakara □□□□□□□ Suresi Ayet 21 [2] Et-Tac, □□□□□□□ 5/60 [3] Nisa
□□□□□□□ Suresi Ayet 1 [4] Hucurat, □□□□□□□ Suresi Ayet 13 [5] Rum Suresi
□□□□□□□ Ayet 22 [6] Suara, □□□□□□□ 214; Şûra, 7; İbrahim, 4; Nahıl, 44. [7]
Mişkâtül-Mesâbîh □□□□□□□ Han. 4906, 4902 [8] Ebu Davud, Edeb
121, □□□□□□□(5519).] [9] Ebu Davud, □□□□□□□ Edeb 121 [10] Bak. M.
□□□□□□□ ErtuğrulDüzdağ, Türkiye'de İslâm ve Irkçilik
□□□□□□□ Me­selesi, M.E.D. Yayınları, 1978, sh.103. [11] Mü'minün,
□□□□□□□ 101-103

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)